

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ
ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ
У МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Матеріали науково-практичної конференції
з міжнародною участю
28 березня 2024 року

ПОЛТАВА – 2024

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ СВІТОВОГО КІНОМИСТЕЦТВА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ <i>Животовська Л.В., Рудь В.О., Скрипніков А.М., Бойко Д.І., Боднар Л.А.</i>	81
ІДЕЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ МУЛЬТИМОДАЛЬНОСТІ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Жовнір М.М., Лещенко Т.О.</i>	84
ВИКОРИСТАННЯ МОДЕЛІ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМІ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В РЕАЛІЯХ ВОЄННОГО ЧАСУ В УКРАЇНІ <i>Жукова М. Ю., Ткаченко О.В., Коковська О. В., Міщенко І.В.</i>	87
ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ПРИ ЗМІШАНОМУ НАВЧАННІ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ <i>Зубченко С.Г., Калашніков Д.В., Кіндій Д.Д., Кіндій В.Д., Вонсович Ю.В., Давидова О.В., Зубченко Ю.П., Малюченко М.М.</i>	88
РОЛЬ СТУДЕНТСЬКИХ ОЛІМПІАД У ПІДВИЩЕННІ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ МЕДИКІВ <i>Іваницька О.С., Гончаренко Н.І., Іваницький І.О., Локес К.П., Буханченко О.П.</i>	90
МЕДІАГРАМОТНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ БАКАЛАВРСЬКОГО І МАГІСТЕРСЬКОГО РІВНІВ: ПРО ЩО СВДІЧАТЬ ЦИФРИ І НАД ЧИМ ПОТРІБНО ПРАЦЮВАТИ? <i>Іваницька Т.А., Петров Є.Є., Казаков Ю.М., Кузьменко Н.В., Трибрат Т.А.</i>	92
РОЛЬ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТІСНИХ І ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗВО <i>Іващенко Д.М., Іващенко С.П.</i>	94
ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «МЕДИЧНА ХІМІЯ» ЯК ОДИН ІЗ КРОКІВ ДО МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЇ <i>Іващенко О. Д., Копанцева Л. М., Стрижак С. В., Стрижак Д. О.</i>	96
СКЛАДНОЩІ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ПЕРІОД ВІЙНИ <i>Ільченко В.І., Сизова Л.М., Муравльова О.В., Пікуль К.В., Прилуцький К.Ю., Шаєнко З.О., Дворник І.Л., Ільченко М.М.</i>	98
АКТУАЛЬНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ, ЯКИМИ МАЄ ВОЛОДІТИ КОЖНИЙ ВИКЛАДАЧ <i>Каськова Л.Ф., Павленкова О.С., Амосова Л.І., Уласевич Л.П., Садовські М.О.</i>	100
МЕТОДИ ВИЗНАЧЕННЯ КІНЦЕВОГО РІВНЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ <i>Каськова Л.Ф., Уласевич Л.П., Амосова Л.І., Новікова С.Ч., Павленкова О.С., Андріянова О.Ю.</i>	102
ВИКОРИСТАННЯ ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ПРОФІЛАКТИКА СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ ІЗ ПРОПЕДЕВТИКОЮ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ» <i>Каськова Л.Ф., Янко Н.В., Андріянова О.Ю., Ващенко І.Ю., Новікова С.Ч., Павленкова О.С.</i>	103
ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩИХ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ <i>Катеренчук В.І.</i>	105
РОЛЬ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА В СУЧАСНІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ В УКРАЇНІ <i>Катеренчук В.І.</i>	107
ЯКІСТЬ ОСВІТИ І ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ: ЩО ЧАС ПРИЙДЕШНІЙ НАМ ГОТУЄ? <i>Катеренчук І.П.</i>	109
САМОСТІЙНА РОБОТА ЗДОБУВАЧІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ: ВИДИ І ФОРМИ <i>Кіндій Д.Д., Кіндій В.Д., Зубченко С.Г., Зубченко Ю.П.</i>	112
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ НА КАФЕДРІ БІОЛОГІЇ ПДМУ <i>Клепець О.В., Єрошенко Г.А., Рябушко О.Б., Вацєнко А.В., Улановська-Циба Н.А., Передерій Н.О., Шевченко К.В., Григоренко А.С.</i>	113
ЗНАЧЕННЯ МЕТОДОЛОГІЧНИХ ОСНОВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ВМОТИВОВАНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ГІГІЄНИ ТА ЕКОЛОГІЇ <i>Комишан І.В., Коршенко В.О., Буря Л.В., Матвієнко Т.М., Саргош О.Д., Філатова В.Л., Романюк М.В., Рак К.І.</i>	116
РЕЗИЛЬЄНТНІСТЬ ЯК МЕТАКОМПЕТЕНЦІЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ <i>Кононов Б.С., Білаш С.М., Проніна О.М., Коптев М.М., Пирог-Заказникова А.В., Олійніченко Я.О., Донченко С.В., Олексієнко В.В.</i>	118
ПСИХОЛОГО-ДИДАКТИЧНІ АСПЕКТИ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ <i>Коробейнікова Ю.Л., Коробейніков Л.С.</i>	119
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ <i>Коршенко В.О., Матвієнко Т.М.</i>	121

ти самостійно вивчають електронні матеріали, що стосуються теми заняття. На кафедрі фізіології ПДМУ лекції відбуваються в онлайн-режимі, а потім на практичному аудиторному занятті зі студентами викладач займається закріпленням теоретичних знань, здобутих під час роботи з лекційним матеріалом, і організацією практичної роботи студентів. Для оцінки результатів навчання студенти можуть онлайн тренуватися над виконанням тестів. Перед тестуванням в аудиторії під керівництвом викладача обговорюються тестові завдання. Однією з переваг змішаного навчання в порівнянні з традиційними освітніми технологіями є те, що студент завжди має доступ до методичних матеріалів: лекцій, практичних завдань, рекомендованої літератури, тестів.

І традиційне навчання, що передбачає особисту присутність студентів на заняттях, і навчання онлайн мають специфічні особливості. Так, в умовах воєнного стану студенти не завжди можуть регулярно відвідувати лекційні та практичні заняття через необхідність перебування в укритті під час оголошення повітряної тривоги, тому виникають труднощі повноцінного засвоєння інформації. Проблемні моменти онлайн-навчання включають самоврядування й управління часом (можливість навчатися у зручний час може перетворитися не на систематичне навчання, а на постійну прокрастинацію цього виду діяльності), а також відсутність особистого контакту (між студентами, а також між викладачами і студентами), зменшення кількості дискусій з іншими студентами, підвищена залежність від електронної пошти й можливі проблеми з безперервним доступом до інтернету. Крім того, для адекватного оцінювання знань важливо мати безпосередній контакт зі здобувачем освіти. Також неможливо точно перевірити, чи саме та людина працює й виконує завдання, чи це робить хтось інший. Тому остаточний контроль якості знань усе ж таки бажано проводити офлайн, оскільки при дистанційному навчанні втрачається безпосередній контакт між викладачем і студентом [1].

Список використаної літератури

1. Жукова М. Ю. Пошук можливих шляхів вирішення проблем освітнього процесу у медичних ВНЗ у реаліях воєнного часу в Україні / М. Ю. Жукова, І. В. Міщенко, О. В. Коковська, О. В. Ткаченко // Витоки педагогічної майстерності. – 2022. – Вип. 30. – С. 97–104.
2. Жукова М. Ю. Використання сучасних педагогічних технологій для підвищення якості викладання нормальної фізіології на стоматологічному факультеті ПДМУ / М. Ю. Жукова, І. В. Міщенко, О. В. Коковська // Сучасні аспекти досягнень фундаментальних та прикладних медико-біологічних напрямків медичної та фармацевтичної освіти та науки : матеріали І наук.-практ. інтернет-конф. з міжнар. участю, присвяч. 90-й річниці з дня народження видатного фармаколога, професора Киричок Людмили Трофимівни, м. Харків, 17 листопада 2022 р. – Харків : ХНМУ, 2022. – С. 75–79.
3. Коковська О.В. Перспективи дистанційного навчання в медичних закладах вищої освіти / О. В. Коковська, І. В. Міщенко, Г. П. Павленко [та ін.] // Реалії, проблеми та перспективи вищої медичної освіти : матеріали навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 25 березня 2021 р. – Полтава, 2021. – С. 136–138.
4. Міщенко І. В. Дидактичні особливості дистанційного навчання в медичних ЗВО України / І. В. Міщенко, К. Є. Юдіна, М. Ю. Жукова, О. В. Коковська // Реалії, проблеми та перспективи вищої медичної освіти : матеріали навч.-наук. конф. з міжнар. участю, м. Полтава, 25 березня 2021 р. – Полтава, 2021. – С. 171–173.

ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ПРИ ЗМІШАНОМУ НАВЧАННІ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Зубченко С.Г., Калашніков Д.В., Кіндій Д.Д., Кіндій В.Д., Вонсович Ю.В., Давидова О.В.,
Зубченко Ю.П., Малюченко М.М.**

Полтавський державний медичний університет

Формування системи освіти ґрунтується на використанні багатограних підходів, методик і технологій оцінювання знань здобувачів освіти. Вирішення відповідних питань забезпечує не лише реалізацію істотних функцій контролю, а й гуманізацію відносин між викладачами і здобувачами освіти. Становлення сучасного демократичного суспільства передбачає формування системи освіти гуманістичного напрямку.

Ключові слова: оцінювання, контроль знань, навчальний модуль, модульний контроль, освіта, змішане навчання.

Formation of the system of education is based on the use faceted approaches, methods and technologies of student's knowledge evaluation. Solution of relevant issues provides not only the implementation of substantial control functions, but also the humanization of relations between teachers and students. Formation of modern democratic society supposes formation of the educational system humanistic trends.

Keywords: estimation, control of knowledge, training module, control module, education, blended learning.

Глобальна інформатизація викликає зміни в усіх сферах суспільного життя. Тому завданнями системи освіти є не лише здобуття майбутніми фахівцями знань, умінь і навичок у професійній галузі, а й формування в них здібностей до постійного їх оновлення, доповнення й генерування в майбутній професійній діяльності. Сучасна парадигма освіти все більше орієнтується на розвиток професійних компетенцій майбутніх спеціалістів, які включають також високий рівень їхніх особистісних якостей.

Роботодавці очікують від потенційних кандидатів на певну посаду спроможності застосовувати знання і вміння у конкретній робочій ситуації, а також швидко їх адаптувати до використання технологій, які постійно розвиваються і вдосконалюються.

У результаті було зроблено висновок, що для ефективної професійної діяльності потрібні такі компетенції:

- уміння знаходити джерела актуальної інформації, аналізувати її надійність, достовірність, цілісність;
- усвідомлення необхідності постійного саморозвитку;
- визначення трендів ринку, розуміння вимог клієнтів і ринку загалом;

- упевнене застосування різних програмних засобів під час роботи з інформацією;
- використання різноманітних аналітичних інструментів і методів аналізу;
- ефективне використання можливостей мережі «Інтернет» та ін.

Отже, у процесі навчання необхідно наголосити на розвитку в здобувачів освіти здатності до власної аналітичної діяльності, їх самостійності; формування соціально значимих цінностей; збагачувати їхній досвід взаємодії з іншими.

При цьому невід'ємним компонентом навчального процесу є активна діяльність самих здобувачів освіти, у тому числі й у процесі оцінювання й аналізу одержаних результатів.

Найважливіший аспект у процесі оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів освіти залишається недостатньо дослідженим. А саме – розуміння важливості реалізації оціночної діяльності самими здобувачами освіти в процесі навчання. Тому викладачам ЗВО варто так організувати завдання, щоб забезпечити ефективну взаємодію зі здобувачами освіти в процесі оцінювання навчальних результатів, аби не лише реалізувати запланований контрольний захід, а й сприяти цілісному розвитку особистості здобувача освіти. Адекватне оцінювання студентами результатів своєї діяльності формує оцінний механізм, змістом якого є оцінювання себе як особистості, своїх цілей і ступеня їх досягнення. Це робить визначальний внесок у формування «колективного суб'єкта» оцінки, що важливо і з точки зору формування в суб'єктів освітнього процесу (здобувачів освіти і викладачів) почуття спільності в досягненні якості освіти, і подолання позиції їх протистояння в зазначеному процесі [1]. Максимальне залучення здобувачів освіти до процесу оцінювання приводить до прийняття ними відповідальності за результати своєї навчальної діяльності, сприяє підвищенню мотивації, усвідомленому ставленню до навчання. Здобувачі освіти погоджуються з тими результатами, що вони розуміють.

Якісне оцінювання навчальних досягнень неможливе без усвідомлення своїх помилок і недоліків у роботі самими здобувачів освіти.

Тому при організації навчального процесу необхідно розробити чітко визначені критерії оцінювання, які забезпечують надійність і мінімізують суб'єктивізм викладача.

Критерії – це опис параметрів, відповідно до яких викладач і здобувач освіти можуть визначити рівень досягнення поставлених навчальних цілей. Вони мають бути виражені таким чином, щоб отриману оцінку можна було б із ними порівняти й документально відобразити.

Критерії, попередньо розроблені викладачем і представлені здобувачам освіти на початку навчального курсу, допомагають їм у виборі певних робіт; акцентують їхню увагу на тих елементах, які мають отримуватися в остаточному результаті; включають стандарти для самооцінки роботи здобувачів освіти і сприяють розвитку такої важливої для фахівця якості як власна оцінка діяльності [2.]

Здобувач освіти має чітко розуміти, чому він одержав ту чи іншу оцінку (або кількість балів) за свою роботу; яких помилок він припустився і де саме; що необхідно зробити, щоб покращити свої результати.

Відсутність розроблених критеріїв часто викликає в здобувачів освіти або незгоду з отриманою оцінкою, або (що ще гірше) байдужість і відсутність інтересу до помилок і недоліків виконаної роботи.

Тепер функція оцінювання не зводиться лише до виявлення недоліків, а насамперед розглядається як критичний аналіз освітнього процесу, передбачає передусім точніше визначення напрямів поліпшення.

Важливо підкреслити, що йдеться не так про зміну засобів оцінювання (хоча інструменти і процедури оцінювання теж можуть змінюватися), скільки про зміну цілей оцінювання і філософії оцінки [3].

Оцінювання – це не фіксація підсумків, а «точка», за якою слідує новий виток розвитку, а отже, і підвищення якості освіти (або оцінювання не так «для фіксації», скільки «для покращення»).

Оцінювання – метод непрямого спостереження, що складається з вивчення явища через оцінку, процес виставлення оцінки.

Критерії оцінки знань – це вимоги (ознаки), на які треба орієнтуватися в оцінці знань.

Оскільки основним видом перевірки знань і вмінь здобувачів освіти є усне опитування у формі заліків та іспитів, критеріями усної відповіді виступатимуть такі якості знань:

- повнота – кількість знань про об'єкт, що вивчається, які входять у програму;
- глибина – сукупність усвідомлених знань про об'єкт;
- конкретність – уміння розкрити конкретні прояви узагальнених знань (довести на прикладах основні дані);
- системність – уявлення знань про об'єкт у системі з виділенням її структурних елементів, розташованих у логічній послідовності;
- розгорнутість – здатність розгорнути знання до ряду послідовних кроків;
- усвідомленість – розуміння зв'язків між знаннями, уміння виділити суттєві та несуттєві зв'язки, пізнання способів і принципів здобування знань.

Оцінка знань і вмінь – це визначення й вираження в умовних знаках – балах, а також в оціночних судженнях викладача ступеня засвоєння здобувачами освіти знань, умінь і навичок, встановлених програмою, рівня старанності в освоєнні дисципліни. Оціночна активність здійснюється на основі еталона або еталонів, які виконують функції критеріїв визначення правильності чи неправильності перебігу окремих ланок діяльності, діяльності в цілому, якості одержаного результату.

Отже, саме критерії оцінювання надають визначеності інформації, що створює основу для прозорості оцінювання і мотивує здобувачів освіти до адекватної самооцінки. Аналізуючи поняття визначеності інформації, автор указує, що «ми діємо відповідно до отриманої нами інформації та характеру її оцінок, тому вони теж повинні мати властивість визначеності» [4]. Визначеність оцінок своєю чергою створює основу для визначеності дій, тобто існує ланцюжок.

Саме визначеність усіх компонентів процедури оцінювання в змішаному навчанні приводить до розвитку власного оціночного судження в здобувачів освіти. Важливо на початку навчання оприлюднити календарний план роботи здобувачів освіти з визначенням дат виконання робіт, переліком питань навчальної програми дисципліни і відповідною шкалою оцінювання навчальних результатів за кожну виконану роботу.

Із метою максимального розвитку в здобувачів освіти здібностей до самоконтролю й реалізації швидкого зворотного зв'язку створено класи із завданнями у «Googleclass» і відеозв'язок у «Zoom -конференції» [5].

Робота здобувачів освіти на практичному чи семінарському занятті оцінюється викладачем, а оцінка вноситься в журнал. Аналогічно оцінюються всі інші складові поточного контролю за дисципліни. Так відбувається постійне накопичення сумарної оцінки здобувача освіти протягом відповідного навчального модуля. Складена таким чином сумарна оцінка є основою для оцінки навчального модуля відповідної дисципліни.

Наприкінці чергового навчального модуля викладач ознайомлює здобувачів освіти із досягнутими результатами поточного контролю. Якщо результат відповідає оцінці «відмінно», здобувач освіти має право не брати участь у модульному контролі й отримати оцінку за результатами поточного контролю, яка виставляється в заліково-екзаменаційну відомість.

У разі незгоди студента з отриманою сумою балів, якщо вона складає менше ніж «відмінно», її можна покращити за рахунок участі здобувача освіти в процедурі модульного контролю.

Модульний контроль полягає в оцінці засвоєння здобувачем освіти навчального матеріалу з дисципліни обсягом, визначеним одним модулем навчального процесу.

В університеті графіком навчального процесу передбачено проведення двох модульних контролів у кожному семестрі. Модульний контроль проводиться у формі опитування, комп'ютерного тестування й іншими способами, які визначає кафедра [6].

Якщо навчальним планом дисципліни передбачено семестровий залік, то модульний контроль не проводиться й оцінювання навчального модуля здійснюється за результатами поточного контролю.

Відповідно до методики кожне завдання є в компактному вигляді завершальним результатом виконання певних навчальних питань. Здобувач освіти аналізує завдання, розпізнає представлені об'єкти, підбирає й застосовує необхідні методи вирішення, реконструює, отримує результат у заданому вигляді.

Список використаної літератури

1. Теоретичні та методичні засади соціально-педагогічної підготовки вчителя: Збірник науково-методичних праць /ред. кол. Дубасенюк О.А. та ін. – К.: ІЗМН, Житомир. держ. пед. інститут, 1999. – 188 с.
2. Технологія навчання у процесі підготовки майбутнього вчителя. Т. II. Частина II. Житомир. педінститут, 1993.
3. Технології професійно-педагогічної підготовки майбутніх учителів: Навчальний посібник: Частина перша: Технології загальнопедагогічної підготовки майбутніх учителів /за заг. ред. доктора педагогічних наук О.А. Дубасенюк. – Житомир. Житомирський державний педагогічний університет, 2001. – 267 с.
4. Формування виховних умінь майбутніх педагогів /за ред. О.А. Дубасенюк, А.В. Іванченка. – Житомир, 1996.
5. Фіцула Л.М. Педагогіка: навч. посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти. – К.: Видавничий центр "Академія", 2000. – 544 с.
6. Щербаківа К.Й. Вступ до спеціальності: навчальний посібник. – К.: Вища школа, 1990. – 166 с.

РОЛЬ СТУДЕНТСЬКИХ ОЛІМПІАД У ПІДВИЩЕННІ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ МЕДИКІВ

Іваницька О.С., Гончаренко Н.І., Іваницький І.О., Локес К.П., Буханченко О.П.

Полтавський державний медичний університет

У сучасних умовах відбувається модернізація вітчизняної вищої освіти, спрямована на значне підвищення рівня професійної компетентності майбутніх фахівців. Одним із найважливіших видів навчальної діяльності стає самостійна робота студентів. Широкі можливості для самоосвіти здобувачів освіти мають студентські олімпіади. Вони стимулюють прагнення студентів до здобуття міцних знань, самоосвіти, формують у них інтерес до наукових досліджень, виховують лідерські якості.

Ключові слова: професійна компетентність, самостійна робота студентів, науково-дослідна робота студентів, студентські предметні олімпіади.

In modern conditions, the modernization of domestic higher education is taking place, which is aimed at significantly increasing the level of professional competence of future specialists. One of the most important types of educational activity is the independent work of students. Student Olympiads have significant opportunities for self-education of education seekers. They stimulate the desire of students to acquire solid knowledge, self-education, form their interest in scientific research, and cultivate leadership qualities.

Keywords: professional competence, independent work of students, research work of students, subject Olympiads.

Україна, незважаючи на надскладні умови, пов'язані з повномасштабною війною, яку ведуть проти нашої країни російські агресори, продовжує впевнено рухатися шляхом інтеграції з цивілізованим світом. Одним із показових проявів цих інтеграційних процесів стали кардинальні зміни в системі вітчизняної вищої освіти, її модернізація, що має значно підвищити якість підготовки фахівців, які б відповідали європейським і світовим стандартам. Змінюються вимоги до сучасного професіонала. Він має не лише володіти сумою раз і назавжди завчених знань і навичок. Головне, аби він навчився навчати себе сам, умів знаходити потрібну інформацію, вести постійний творчий пошук, мав нагальну потребу навчатися впродовж усього життя.

Якість результатів здобуття вищої освіти, у тому числі й медичної, тепер прийнято вимірювати передусім у відповідних до вимог суспільства компетенціях. Професійна компетентність – це «інтегративна характеристика ділових і особистісних якостей фахівця, що відображає рівень знань, умінь, досвіду, достатніх для досягнення мети з певного виду професійної діяльності, а також моральну позицію фахівця» [1, с.722]. Практично мова йде про готовність здобувачів освіти до ефективної професійної діяльності, що передбачає можливість швидкої адаптації до умов, які постійно змінюються, уміння використовувати засвоєні знання для вирішення практичних завдань у конкретній ситуації.